

I) За вътрешный опытъ.

§. 61.

Както всички-тѣ явленія на външно-то естество сѣ слѣдствія на извѣстни или неизвѣстни намъ причини: тѣй и всички-тѣ явленія на душа-та и тѣло-то ни иматъ си нѣкои, намъ извѣстны, или неизвѣстны причини. Тукъ, сѣщо както и тамъ, изникватъ и се проявяватъ явленія подиръ явленія, които се непрестанно промѣнватъ, или се раждатъ едни отъ други. — За чюдънье е обаче защо чловѣкъ обрѣща по много вниманіе къмъ явленія-та на външно-то естество, а не къмъ онія, на свое-то вътрешно, които сѣ и по близо; причина-та на това е, че мы смы се приучили на тія вътрешни явленія и не обрѣщамы на тѣхъ никакво вниманіе. Причини-тѣ и слѣдствія-та на вътрешни-тѣ явленія сѣ нѣкои вопросы и отвѣти за разумность и глупость; за добродѣтель и порокъ; за прекрасное и безобразное; за благополучіе и злополучіе; за животъ и смъртъ. — Тіе вопросы и отвѣти постепенно се изъясняватъ, и, спорѣдъ важность-тѣ и стойность-тѣ имъ, довольно сѣ силни за да подбоднѣтъ и разположатъ чловѣкъ да сѣпикасва добрѣ явленія-та на душа-та и на тѣло-то си. При таково едно сѣпикасванье на вътрешни-тѣ ни явленія, мы испытывамы сами себе си; и като узнаемъ добрѣ чястны-тѣ дѣятелы и дѣствія на душевнѣй нашъ животъ, да можемъ да намѣримъ въ тѣхъ едно средство за да поправимъ наши-тѣ погрѣшки и недостаткы и — да усовершенствовамы самы себе си: съ еднажъ рѣчь сѣпикасванье-то надъ вътрешны-тѣ ни явленія основава се на извѣстно-то Слово Свят. Василія „внимай въ себе си“ (πρόσεχε σεαυτῷ.)

За да испытамы же и усовершенствовамы самы